



Warszawa, 10 listopada 2022 r.

**GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOA.7110.46.2022.ROS

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000), po rozpatrzeniu odwołania Retail Provider Sp. z o.o. reprezentowanej przez [...] od decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021, w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę,

- 1. uchylam zaskarżoną decyzję w części dotyczącej zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę na działkach nr ew. 2/2 z obr. 31, 1/2 z obr. 87, 1/89, 1/84, 1/17, 37 z obr. 159 Olsztyn i umarzam w tym zakresie postępowanie organu I instancji;**
- 2. w pozostałej części utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021 Wojewoda Warmińsko - Mazurski zatwierdził projekt budowlany i udzielił PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. pozwolenia na budowę obejmującego: „Prace na linii kolejowej nr 216 na odcinku Działdowo-Olsztyn” - budowę, przebudowę i rozbiórki na liniach kolejowych: nr 216 od km 80+640 do km 83+636, nr 219 od km -0+425 do km 2+213, nr 220 od km -0+551 do km 2+675, nr 353 od km 296+245 do km 302+122.

Od powyższej decyzji Wojewody Warmińsko – Mazurskiego odwołanie wniosła Retail Provider Sp. z o.o. reprezentowana przez [...]. Odwołanie zostało wniesione w terminie.

Po rozpatrzeniu powyższego odwołania oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że w przedmiotowej sprawie zastosowanie mają przepisy Prawa budowlanego w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją ustawy Prawo budowlane dokonaną ustawą z 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 471, z późn. zm.) która weszła w życie 19 września 2020 r. Należy bowiem wskazać, że zgodnie z art. 26 ww. ustawy z 13 lutego 2020 r. w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ww. ustawy o zmianie ustawy inwestor do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę albo wniosku o zatwierdzenie projektu budowlanego, albo zgłoszenia budowy może dołączyć projekt budowlany sporządzony na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. Natomiast w myśl art. 27 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy z 13 lutego 2020 r. do zamierzeń budowlanych realizowanych w oparciu o

projekt budowlany sporządzony na podstawie przepisów dotychczasowych w sytuacji, gdy opracowany został projekt budowlany zgodny z dotychczasowymi przepisami Prawa budowlanego, dalszy przebieg procesu inwestycyjnego razem z postępowaniem w sprawie pozwolenia na budowę będzie się odbywał według dotychczasowych przepisów ustawy Prawo budowlane.

Stosownie do treści przepisu art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r., poz. 1333 ze zm.), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadającym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

W niniejszej sprawie inwestor złożył wniosek o pozwolenie na budowę oraz oświadczenie o posiadającym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Ponadto inwestor dysponuje decyzją Wojewody Warmińsko – Mazurskiego z 6 lipca 2021 r., Nr K-2/2021, znak: WIN-I.747.1.3.2021, ustalającą lokalizację linii kolejowej dla inwestycji pn. „Prace na linii kolejowej nr 216 na odcinku Działdowo – Olsztyn”, obejmującej linie kolejowe nr 216, 219, 353, 220 (zob. s. 25 decyzji).

Zgodnie z art. 40a Prawa budowlanego ilekroć w przepisach rozdziału 4 ustawy Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043).

Tym samym należy wskazać, że inwestor, dokonał czynności o których mowa w ww. art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego.

W tym miejscu wymaga jednak zauważenia, że z analizy projektu zagospodarowania terenu wynika, iż na działkach nr ew. 2/2 z obr. 31, 1/2 z obr. 87, 1/89, 1/84, 1/17, 37 z obr. 159 Olsztyn nie przewidziano realizacji jakichkolwiek obiektów budowlanych.

Stosownie do treści art. 105 § 1 k.p.a. gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Z uwagi na okoliczność, że żadne roboty budowlane nie zostały przewidziane do realizacji na powyższych działkach ewidencyjnych, które znajdują się jedynie w obszarze oddziaływania spornej inwestycji, należało uchylić decyzję Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr Ol/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021 w części dotyczącej działek nr ew. 2/2 z obr. 31, 1/2 z obr. 87, 1/89, 1/84, 1/17, 37 z obr. 159 Olsztyn i umorzyć w tym zakresie postępowanie w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1 Prawa budowlanego przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy

i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Analiza akt sprawy nie wykazała, aby sporne zamierzenie naruszało ustalenia ww. decyzji Wojewody Warmińsko – Mazurskiego z 6 lipca 2021 r., Nr K-2/2021, znak: WIN-I.747.1.3.2021.

Analiza akt sprawy wykazała również, że projekt spornej inwestycji zgodny jest z ustaleniami decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z 21 września 2017 r., znak: WOOŚ.4210.5.2017.AZ.25 o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn. „Budowa Dworca Olsztyn Główny wraz z modernizacją układu torowo – peronowego i infrastruktury kolejowej” w ramach projektu pn. „Prace na linii kolejowej nr 216 na odcinku Działdowo – Olsztyn”, zmienionej decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z 23 listopada 2020 r. , znak: WOOŚ.420.15.2020.AD.10, przeniesionej na rzecz PKP PLK S.A. decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z 1 września 2022 r., znak: WOOŚ.420.12.2022.AZ.1

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanym.

Projekt zagospodarowania terenu spornej inwestycji nie narusza przepisów techniczno-budowlanych w tym w szczególności określonych przepisami rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 1998 r., Nr 151, poz. 987 ze zm.), rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r., poz. 1065)

Zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 3 Prawa budowlanego przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, oraz zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 Prawa budowlanego przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza wykonanie - w przypadku obowiązku sprawdzenia projektu, o którym mowa w art. 20 ust. 2, także sprawdzenie projektu - przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymującą się aktualnym na dzień opracowania projektu - lub jego sprawdzenia - zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Jak wynika z analizy akt sprawy projekt budowlany jest kompletny i zawiera wymagane opinie, uzgodnienia, pozwolenia i sprawdzenia, a także informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. Projekt został sporządzony i sprawdzony przez

osoby posiadające wymagane uprawnienia budowlane legitymujące się aktualnymi na dzień opracowania projektu - lub jego sprawdzenia – zaświadczeniami, które złożyły oświadczenia o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Jednocześnie należy wskazać, mając na uwadze powyższe, że w sytuacji gdy inwestor złożył kompletny projekt budowlany, który spełnia wszystkie warunki określone w przepisach prawa tj. w art. 32 ust. 4, art. 33 oraz art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane, mając na uwadze treść art. 35 ust. 4 Prawa budowlanego, właściwy organ jest zobligowany do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Ponadto inwestor przedłożył wymagane w świetle art. 30b ust. 3 Prawa budowlanego dokumenty dla uzyskania pozwolenia na rozbiórkę obiektów w ramach przedmiotowej inwestycji.

Odnosząc się do zarzutu braku pozwolenia wodnoprawnego na odprowadzanie wód opadowych do miejskiej sieci kanalizacyjnej należy wskazać, że zgodnie z art. 389 pkt 1 ustawy z 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r., poz. 2233 ze zm.) pozwolenia wodnoprawnego wymagają usługi wodne, które obejmują m.in. odprowadzanie do wód lub do urządzeń wodnych - wód opadowych lub roztopowych, ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych albo w systemy kanalizacji zbiorczej w granicach administracyjnych miast (art. 35 ust. 3 pkt 7 ustawy Prawo wodne). Odprowadzanie wód opadowych do miejskiej sieci kanalizacyjnej nie stanowi zatem usługi wodnej i nie wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 35 ust. 3 ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1693 ze zm.), zgodnie z którym zmianę zagospodarowania terenu przyległego do pasa drogowego, w szczególności polegającą na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, zarządca drogi uzgadnia w zakresie możliwości włączenia do drogi ruchu drogowego spowodowanego tą zmianą. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniu z zakresu planowania i zagospodarowania przestrzennego i wyznacza zakres uzgodnień projektu decyzji o warunkach zabudowy z zarządcą drogi w odniesieniu do obszarów przyległych do pasa drogowego (zob. wyrok NSA z 19 lutego 2021 r., sygn. akt II OSK 2985/20, wyrok NSA z 7 lutego 2018 r., sygn. akt II OSK 1966/17). Dla omawianej inwestycji została natomiast wydana w oparciu o przepisy ustawy z 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej. Zgodnie z art. 9ad ust. 3 ustawy o transporcie kolejowym w sprawach dotyczących lokalizacji linii kolejowych, realizowanych w trybie rozdziału 2b ustawy, nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z zastrzeżeniem art. 9n ust. 2 i art. 9o ust. 3 pkt 4 lit. g, oraz przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2021 r. poz. 485).

Odnosząc się do zarzutu nieprzedłożenia decyzji Warmińsko – Mazurskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego wyrażającej PKP PLK S.A. zgodę na usytuowanie poniżej poziomu terenu pomieszczeń stałej pracy w projektowanym budynku dworca należy wskazać, że w toku postępowania odwoławczego inwestor przedłożył decyzję Warmińsko – Mazurskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z 22 września 2022 r., Nr 72/2022, znak:

ZNS.9022.2.59.2022.Z, wyrażającą PKP PLK S.A. zgodę na usytuowanie poniżej poziomu terenu pomieszczeń stałej pracy w projektowanym budynku dworca.

Mając na uwadze zarzut, że przedłożona przez inwestora decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach została wydana na rzecz innego podmiotu należy wskazać, że w toku postępowania odwoławczego inwestor przedłożył decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z 1 września 2022 r., znak: WOOŚ.420.12.2022.AZ.1 o przeniesieniu decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z 21 września 2017 r., znak: WOOŚ.4210.5.2017.AZ.25 na rzecz PKP PLK S.A.

Bez znaczenia pozostaje natomiast, że do projektu budowlanego inwestor załączył decyzję Warmińsko – Mazurskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z 30 czerwca 2020 r., Nr 5495/2020, znak: IZNR.5144.39.2020.kd udzielającą PKP S.A. pozwolenia na demontaż, czasowe przeniesienie i zabezpieczenie zabytków ruchomych, tj. napisu przestrzennego „Dworzec kolejowy” umieszczonego na dachu oraz mozaiki ściennej znajdującej się między kasami biletowymi w budynku dworca kolejowego przy Placu Konstytucji 3 Maja 2A w Olsztynie.

Usunięcie z przeznaczonego do rozbiórki budynku ruchomości o charakterze zabytkowym nie stanowi wykonywania robót budowlanych a tym samym jakkolwiek przeniesienie zabytku ruchomego wymaga pozwolenia konserwatora zabytków to nie jest koniecznym dołączenie takiego pozwolenia do wniosku o pozwolenie na rozbiórkę.

Powyższe uwagi znajdują również zastosowanie do napisu „Dworzec autobusowy”, który jak wskazuje Skarżąca znajduje się częściowo na budynku dworca PKP.

Ponadto nie jest istotnym, że decyzje zatwierdzające dokumentację geologiczno – inżynierską i hydrogeologiczną zostały wydane łącznie na PKP S.A. i PKP PLK S.A., a inwestorem w omawianej sprawie jest tylko PKP PLK S.A. Zgodnie z art. 34 ust. 3 pkt 4 Prawa budowlanego projekt budowlany powinien zawierać w zależności od potrzeb, wyniki badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych. Zatwierdzony projekt budowlany zawiera wymagane rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r., poz. 463), geotechniczne warunki posadowienia oraz dokumentację geologiczno – inżynierską dla planowanej inwestycji.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia § 19 ust. 2 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie poprzez zaprojektowanie w ramach niezatwierdzonej wersji projektu miejsc postojowych na działce nr 1/96 z naruszeniem odległości przewidzianej w tym przepisie wskazać należy, że w niniejszym postępowaniu odwoławczym ocenie podlega projekt budowlany zatwierdzony decyzją Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021, w którym miejsca postojowe na działce nr 1/96 zostały zaprojektowane zgodnie z wymaganiami przewidzianymi w § 19 ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. Przypisywanie inwestorowi przez Skarżącą zamiarów wykorzystywania utwardzenia terenu na działce nr 1/96 jako parkingu nie może uzasadniać odmowy udzielenia pozwolenia na budowę w omawianej sprawie.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut niezgodności decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021 z decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z 21 września 2017 r., znak: WOOŚ.4210.5.2017.AZ.25 o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn. „Budowa Dworca Olsztyn Główny wraz z modernizacją układu torowo – peronowego i infrastruktury kolejowej” w ramach projektu pn. „Prace na linii kolejowej nr 216 na odcinku Działdowo – Olsztyn”, zmienioną decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z 23 listopada 2020 r., znak: WOOŚ.420.15.2020.AD.10.

Wskazany w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z 23 listopada 2020 r. , znak: WOOŚ.420.15.2020.AD.10 kilometrą objętych inwestycją linii kolejowych (linia kolejowa nr 220 od km ok. -0+551 do km ok. 3+100, linia kolejowa nr 353 od km ok. 295+600 do km ok. 302+300, linia kolejowa nr 216 od km ok. 79+950 do km ok. 83+636, linia kolejowa nr 219 od km -0+425 do km ok. 2+650 jest szerszy niż objęty zatwierdzonym projektem budowlanym kilometrą linii wskazany w decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021. W decyzji RDOŚ w Olsztynie z 23 listopada 2020 r. , znak: WOOŚ.420.15.2020.AD.10 oprócz ogólnego kilometraża linii wskazano ściślej w jakim zakresie inwestycja polega na przebudowie układu torowego oraz wskazano w jakim zakresie planowana jest regulacja osi torów w poziomie i pionie. Zatwierdzony projekt budowlany odpowiada tym ustaleniom.

Nie sposób zgodzić się również ze Skarżącą, że zakres przebudowy placu dworcowego nie mieści się w zakresie przedsięwzięcia, dla którego wydana została ww. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Na s. 3 załącznika do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z 23 listopada 2020 r. , znak: WOOŚ.420.15.2020.AD.10 określającej charakterystykę planowanego przedsięwzięcia wskazano: „od strony zachodniej planuje się lokalizację wjazdu na parking dla samochodów osobowych oraz z tymczasowym postojem autokarów oraz taksówek”. Przebudowa placu dworcowego została zatem poddana ocenie w ww. decyzji środowiskowej, a zakres przebudowy określony w projekcie, opisany bardziej szczegółowo niż w załączniku do decyzji środowiskowej, mieści się w charakterystyce przedsięwzięcia, dla którego wydana została ww. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2018 r., poz. 1935) poprzez brak naniesienia na projekcie zagospodarowania terenu charakterystycznych odległości i wymiarów obiektów budowlanych należy wskazać, że uzupełniony w postępowaniu odwoławczym projekt zagospodarowania terenu w ocenie GINB mając na uwadze dyspozycję § 7 ust. 1 rozporządzenia (Wymagania rozporządzenia dotyczące projektu zagospodarowania działki lub terenu i projektu architektoniczno-budowlanego należy spełnić z zachowaniem przepisu art. 34 ust. 2 ustawy, uwzględniając w szczególności właściwości danego obiektu budowlanego, takie jak przeznaczenie, sposób użytkowania, usytuowanie, rozmiary, sposób i zakres oddziaływania na otoczenie i złożoność rozwiązań technicznych oraz rodzaj i specyfikę obiektu budowlanego) spełnia wymagania ww. rozporządzenia. Informacje zamieszczone w projekcie

zagospodarowania terenu są wystarczające dla oceny zgodności zamierzenia budowlanego z przepisami techniczno – budowlanymi.

Projekt budowlany w postępowaniu odwoławczym został również uzupełniony o spełniający wymagania określone w art. 34 ust. 3 pkt 1 Prawa budowlanego projekt zagospodarowania terenu dla tymczasowego obiektu dla obsługi podróżnych jak również doprowadzony do spójności w zakresie wskazywanych w projekcie kilometraży linii. Nie ma przy tym racji Skarżąca twierdząc, że przebudowa sieci trakcyjnej od rej. km 1,700 do rej km -0,500 linii kolejowej nr 220 nie mieści się w zakresie wskazanego w decyzji kilometraża linii nr 220 (od km -0+551 do km 2+675) – odwrócona została tu jedynie kolejność danych.

Odnosząc się do zarzutu wydania decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021 w zakresie pozwolenia na budowę dworca kolejowego z naruszeniem art. 82 ust. 3 pkt 3a i 5 Prawa budowlanego należy wskazać, że decyzja Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021 została wydana w oparciu o przepisy rozdziału 2b ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym. Zgodnie z art. 9ac ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym wojewoda wydaje pozwolenie na budowę linii kolejowej lub poszczególnych odcinków tej linii oraz wszystkich obiektów związanych z jej budową, przebudową i rozbudową, położonych w granicach województwa, na zasadach i w trybie przepisów Prawa budowlanego oraz doręcza je wnioskodawcy, a pozostałe strony zawiadamia o jego wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg linii kolejowej, na stronach internetowych tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie lokalnej.

Nie ulega wątpliwości, że dworzec kolejowy Olsztyn Główny, ujęty w decyzji Wojewody Warmińsko – Mazurskiego z 6 lipca 2021 r., Nr K-2/2021, znak: WIN-I.747.1.3.2021 o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej jest obiektem związanym z objętymi przedmiotową inwestycją liniami kolejowymi nr 216, 219, 220, 353, a zatem Wojewoda Warmińsko – Mazurski jest organem właściwym do wydania pozwolenia na jego budowę.

Bez znaczenia w niniejszej sprawie pozostają zatem dywagacje Skarżącej odnośnie usytuowania dworca na terenie, który zdaniem Skarżącej nie jest obszarem kolejowym, na co Skarżąca przedstawiła szereg opinii prawnych.

Mając na uwadze zarzut wydania decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021 z naruszeniem art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego bowiem inwestor nie wypełnił wszystkich obowiązków nałożonych postanowieniem Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 5 listopada 2021 r., znak: WIN-II.7840.2.24.2021 należy wskazać, że jakkolwiek Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego nie podzielił w pewnym zakresie ustaleń organu wojewódzkiego co do spełnienia przez projekt budowlany przedmiotowej inwestycji wymagań określonych w przepisach prawa, to nie mogło to stanowić podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Zgodnie z art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Zgodnie z art. 136 Kpa organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu

dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. Mając na uwadze, że w projekcie budowlanym stwierdzono jedynie niewielkie uchybienia, mogły one zostać poprawione w postępowaniu odwoławczym.

Odnosząc się do zarzutu, że „inwestor powinien przedłożyć ekspertyzę techniczną stanu obiektu budowlanego Dworca PKS, w którym stwierdzony zostałby jego stan bezpieczeństwa, stan konstrukcji i elementów budynków oraz oceniona by została możliwość jego dalszego użytkowania, przy uwzględnieniu wykonywanych prac rozbiórkowych budynku Dworca PKP, który konstrukcyjnie związany jest z Dworcem PKS” należy wskazać, że obowiązek przedłożenia takiej ekspertyzy w postępowaniu w sprawie pozwolenia na rozbiórkę budynku nie wynika z żadnego przepisu prawa. Żaden przepis prawa nie wymagał również od inwestora uzgadniania rozbiórki budynku dworca PKP z Retail Provider Sp. z o.o. Mając na uwadze, że zgodnie z art. 6 Kpa organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa, brak jest podstaw do nałożenia obowiązku przedłożenia żądanych przez Skarżącą ekspertyzy i uzgodnień. Jednocześnie należy zauważyć, że w przedłożonym projekcie rozbiórki budynku dworca kolejowego w punkcie 10.5 części opisowej oraz na rysunku 06 przedstawiono sposób zabezpieczenia budynku dworca PKS. Podkreślić należy, że projekt rozbiórki dworca PKP został opracowany przez osoby posiadające uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno – budowlanej, które złożyły oświadczenie o sporządzeniu projektu zgodnie z przepisami prawa i zasadami wiedzy technicznej. Podkreślić należy, że w obowiązującym stanie prawnym organy administracji architektoniczno – budowlanej nie mają uprawnień do ingerencji w projekt budowlany pod kątem sporządzenia go zgodnie z zasadami wiedzy technicznej. Za prawidłowość rozwiązań technicznych odpowiada wyłącznie projektant, który składa w tym zakresie stosowne oświadczenie. Nie może zatem odnieść skutku zarzut Skarżącej, iż zamieszczone w projekcie rozbiórki rozwiązania odnośnie zabezpieczenia budynku dworca PKS są zbyt ogólne.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 107 § 3 Kpa: „organ nie wskazał jednocześnie czy inwestor do wniosku oraz projektu budowlanego dołączył wszystkie wymagane opinie, uzgodnienia, decyzje oraz sprawdzenia, czy projekt budowlany został sporządzony przez osoby do tego upoważnione oraz czy projekt zagospodarowania terenu jest zgodny z przepisami w tym techniczno – budowlanymi (...) pominął kwestię nałożenia na inwestora postanowienia, w którym wskazał liczne braki oraz nieprawidłowości w projekcie budowlanym” należy wskazać, że jakkolwiek uzasadnienie decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021 nie zawiera odniesienia do niektórych czynności jakie w świetle art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego powinny być przez organ wykonane przed wydaniem pozwolenia na budowę to okoliczność ta nie może stanowić podstawy do uchylecia tej decyzji. Okoliczność, że organ nie odniósł się w uzasadnieniu decyzji wprost do pewnych kwestii nie oznacza, że kwestie te nie podlegały ocenie organu. Ponadto jak wskazano powyżej po dokonaniu niewielkich poprawek dokumentacji w postępowaniu odwoławczym przedłożona przez inwestora dokumentacja spełnia warunki określone w przepisach prawa tj. w art. 32 ust. 4, art. 33 oraz art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane. Naruszenie przez organ wojewódzki art. 107 § 3 Kpa pozostaje zatem bez wpływu na wynik sprawy.

Analogicznie należy odnieść się do wskazywanego w odwołaniu naruszenia art. 7 i 77 Kpa. Jakkolwiek w postępowaniu odwoławczym stwierdzono pewne braki w

przedstawionej dokumentacji to zostały one uzupełnione w postępowaniu przed organem II instancji. Zarzut nie skutkuje zatem uchYLENIEM zaskarżonej decyzji Wojewody Warmińsko – Mazurskiego.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 10 § 1 Kpa poprzez brak umożliwienia stronie zapoznania się z uzupełnionym materiałem dowodowym wskazać należy, że zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Wyjaśnić jednak trzeba, że w orzecznictwie sądowoadministracyjnym obecnie jednolity i utrwalony jest pogląd, że dla skuteczności zarzutu naruszenia zasady czynnego udziału stron w toczącym się postępowaniu administracyjnym koniecznym jest wykazanie, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło stronie przeprowadzenie konkretnych czynności procesowych, a w następstwie realizację przysługujących jej praw i nie mogło być konwalidowane na późniejszych etapach tego postępowania, jak również, że naruszenie to miało istotny wpływ na wynik sprawy (wyrok NSA z 9 czerwca 2022 r., sygn. akt I OSK 842/19, por. wyrok NSA z 18 maja 2006 r., sygn. akt II OSK 831/05; wyrok NSA z 24 stycznia 2019 r., sygn. akt I OSK 1691/18; z 12 marca 2019 r., sygn. akt II OSK 1022/17, z 27 sierpnia 2019 r., sygn. akt I OSK 2908/17). Jakkolwiek Skarżąca wskazuje, że brak zawiadomienia o możliwości zapoznania się z aktami uniemożliwił Spółce złożenie pisma ustosunkowującego się do poprawionego projektu, to brak dokonania tej czynności nie ma istotnego wpływu na wynik sprawy. Ze znajdującej się w aktach sprawy notatki wynika, że w dniu 5 stycznia 2022 r. pełnomocnik Skarżącej zapoznał się z aktami sprawy, zaś stanowisko względem uzupełnionej przez inwestora dokumentacji Skarżąca zajęła w odwołaniu od decyzji. Jak wskazano powyżej poprawiony w postępowaniu odwoławczym projekt spełnia wymagania określone przepisami prawa. Stanowisko Spółki nie ma zatem istotnego wpływu na wynik sprawy.

Odnosząc się do zarzutu, iż Wojewoda Warmińsko – Mazurski działał w sprawie stronniczo, o czym świadczą cytowana w odwołaniu wypowiedź Pana Artura Chojeckiego – Wojewody Warmińsko – Mazurskiego należy wskazać, że zgodnie z art. 25 § 1 Kpa organ administracji publicznej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy dotyczącej interesów majątkowych jego kierownika lub osób pozostających z tym kierownikiem w stosunkach określonych w art. 24 § 1 pkt 2 i 3; osoby zajmującej stanowisko kierownicze w organie bezpośrednio wyższego stopnia lub osób pozostających z nim w stosunkach określonych w art. 24 § 1 pkt 2 i 3. W omawianej sprawie nie zachodzi żaden z tych przypadków.

Bezzasadny jest również zarzut wydania decyzji przed rozstrzygnięciem przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego wniosku o wyłączenie Wojewody Warmińsko – Mazurskiego, co zdaniem Skarżącej świadczy o naruszeniu art. 24 § 4 Kpa. Zgodnie z orzecznictwem sądowoadministracyjnym „przepisy k.p.a. nie przewidują możliwości rozpoznania przez organy wniosków o wyłączenie czy to pracownika organu, czy to samego organu. O ile inne procedury (k.p.c., Prawo o ustroju sądów administracyjnych) przewidują tryb rozpoznawania w konkretnych okolicznościach wniosków o wyłączenie sędziego (odpowiednio innych osób), o tyle procedura administracyjna przewiduje sytuacje, gdy wyłączenie następuje z mocy prawa, brak natomiast podstaw do żądania rozpoznania przez organ wniosku o wyłączenie. Wniosek taki organ może potraktować jedynie jako informację co do okoliczności stanowiących podstawę do wyłączenia. Badając swoją właściwość organ

stwierdza, iż nie jest właściwy do rozpoznania, co powinno skutkować przekazaniem całej sprawy do załatwienia organowi wyższego stopnia, nie zaś tylko samego wniosku o wyłączenie organu od rozpoznania” (por. wyrok WSA w Warszawie z 7 czerwca 2005 r., sygn. akt IV SA/Wa 306/05, wyrok WSA w Warszawie z 24 sierpnia 2010 r., sygn. akt VII SA/Wa 830/10, wyrok NSA z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt II OSK 1362/17). Jeżeli natomiast okoliczności wskazane we wniosku o wyłączenie organu nie wyłączają jego właściwości, organ, którego dotyczy wniosek winien nadal prowadzić postępowanie.

Natomiast w odniesieniu do zarzutu, że „wypowiedź Wojewody mogła w sposób znaczny wpłynąć zatem na podejmowane w ww. Wydziale decyzje, w oderwaniu od rzetelnej i profesjonalnej, a także obiektywnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego w tej sprawie” wskazać należy, że zgodnie z art. 24 § 3 Kpa bezpośredni przełożony pracownika jest obowiązany na jego żądanie lub na żądanie strony albo z urzędu wyłączyć go od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności niewymienionych w § 1, które mogą wywołać wątpliwość co do bezstronności pracownika. Z całą pewnością za okoliczności, które mogłyby uzasadniać wyłączenie pracowników Wydziału Infrastruktury i Nieruchomości Warmińsko – Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego nie można uznać insynuacji Skarżącej odnośnie znajomości wypowiedzi Pana Artura Chojeckiego przez pracowników urzędu, sensu tej wypowiedzi oraz jej wpływu na działanie pracowników urzędu wojewódzkiego.

Odnosząc się do żądania uchylecia nadanego decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021 rygору natychmiastowej wykonalności należy wskazać, że zgodnie z art. 108 § 1 Kpa decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W tym ostatnim przypadku organ administracji publicznej może w drodze postanowienia zażądać od strony stosownego zabezpieczenia.

We wniosku nadanie decyzji rygору natychmiastowej wykonalności inwestor wskazał na strategiczny charakter inwestycji z punktu widzenia rozwoju społeczno – gospodarczego kraju oraz wojewódzkiego miasta Olsztyn. Planowany zakres prac na liniach kolejowych przyczyni się do poprawy stanu bezpieczeństwa ruchu kolejowego, zwiększenia komfortu jazdy, poprawy warunków ochrony środowiska i warunków bytowych na obszarach przyległych do linii kolejowych. Jednym z głównych celów inwestycji jest integracja obszaru stacji pasażerskiej oraz połączenie dzielnic podzielonych linią kolejową, co odbędzie się dzięki budowie przejścia kolejowego łączącego węzeł komunikacyjny przy placu Konstytucji 3 Maja, z nowym budynkiem obsługi podróżnych, przebudowywanymi peronami oraz dzielnicą Zatorze. Połączenie dwóch dzielnic i pasażerskiej stacji kolejowej stanowi ważny cel społeczny dla mieszkańców i turystów. W związku z realizacją projektowanej inwestycji planuje się osiągnięcie celów społecznych, gospodarczych oraz ekonomicznych takich jak: poprawa jakości obsługi pasażerów poprzez budowę i przebudowę infrastruktury kolejowej, poprawę przepustowości linii, częstotliwości, skomunikowania oraz punktualności realizowanych połączeń, zwiększenie konkurencyjności i dostępności transportu kolejowego, poprawa komfortu jazdy i obsługi pasażerów, usprawnienie statycznej i dynamicznej informacji pasażerskiej oraz informacji dla przewoźników,

eliminacja barier dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się, niewidomym i słabowidzącym na całym obszarze stacji, poprawa bezpieczeństwa ruchu kolejowego i przewożonych ładunków, racjonalizacja kosztów eksploatacji i utrzymania zarządzanej infrastruktury poprzez zastosowanie elementów o wysokiej trwałości i niezawodności oraz likwidację zbędnej infrastruktury, zwiększenie bezpieczeństwa na przejazdach kolejowo – drogowych, zmniejszenie oddziaływania transportu kolejowego na środowisko.

Przedmiotowa inwestycja realizowana jest m.in. ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, którego głównym celem jest podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej Polski i jej regionów poprzez rozwój infrastruktury technicznej przy równoczesnej ochronie i poprawie stanu środowiska. W celu zapewnienia możliwości uruchomienia tych środków niezbędne jest wykazanie, że strona formalnoprawna inwestycji została przygotowana. Nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności umożliwi inwestorowi niezwłoczne przystąpienie do realizacji przedsięwzięcia bez zagrożenia utraty funduszy unijnych.

Mając na uwadze powyższe w ocenie GINB nadanie decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021 rygoru natychmiastowej wykonalności z uwagi ważny interes społeczny oraz ochronę zdrowia i życia ludzkiego uznać należy za uzasadnione.

Bez znaczenia dla niniejszej sprawy pozostaje powoływana w piśmie Skarżącej z 24 lutego 2022 r. okoliczność podpisania umowy na budowę dworca kolejowego przez PKP S.A. W niniejszej sprawie ocenie podlega inwestycja w jej projektowanym kształcie natomiast okoliczności związane ze wzajemnymi relacjami pomiędzy podmiotami biorącymi udział w jej realizacji pozostają bez wpływu na niniejsze rozstrzygnięcie.

Nie zasługuje na uwzględnienie argumentacja Skarżącej odnośnie utraty przez decyzję Wojewody Warmińsko – Mazurskiego z 6 lipca 2021 r., Nr K-2/2021, znak: WIN-I.747.1.3.2021, ustalającą lokalizację linii kolejowej, waloru wykonalności wskutek wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 7 września 2022 r., sygn. akt II OSK 1367/22, którym uchylono decyzję Ministra Rozwoju i Technologii z 4 listopada 2021 r., znak: DLI-II.7620.24.2021.ML.4 umarzającą postępowanie odwoławcze od ww. decyzji lokalizacyjnej. Prawomocne uchylenie decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego oznacza, że decyzja Wojewody Warmińsko – Mazurskiego z 6 lipca 2021 r., Nr K-2/2021, znak: WIN-I.747.1.3.2021 jest decyzją nieostateczną. Mając na uwadze, że decyzji tej został nadany rygor natychmiastowej wykonalności podlega ona wykonaniu. Dywagacje Skarżącej odnośnie definitywnego usunięcia rygoru natychmiastowej wykonalności przez decyzję umarzającą postępowanie odwoławcze nie znajdują oparcia w przepisach prawa. Podkreślić należy, że uchylenie decyzji prawomocnym wyrokiem znosi skutki prawne tej decyzji.

Podsumowując, należało uchylić decyzję Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z 23 grudnia 2021 r., Nr OI/037/21, znak: WIN-II.7840.2.24.2021 w części dotyczącej działek nr ew. 2/2 z obr. 31, 1/2 z obr. 87, 1/89, 1/84, 1/17, 37 z obr. 159 Olsztyn i umorzyć w tym zakresie postępowanie w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, w pozostałej części utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, 00-926 Warszawa, ul. Krucza 38/42. Wysokość wpisu od skargi na niniejszą decyzję wynosi 500 zł. Strona ma prawo ubiegać się w Sądzie o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy.

Z upoważnienia
GLÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA
ADMINISTRACJI ARCHITEKTONICZNO – BUDOWLANEJ

Daniel Biegalski
dokument podpisany elektronicznie

Otrzymują:

1. [...] – pełnomocnik Retail Provider Sp. z o.o., [...]
2. [...] - pełnomocnik PKP PLK S.A.
3. a.a.

Do wiadomości:

1. Warmińsko - Mazurski Urząd Wojewódzki, Al. Piłsudskiego 7/9, 10-575 Olsztyn-ePUAP; z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 9ac ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o *transporcie kolejowym* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1984)
2. Warmińsko - Mazurski WINB, ul. Mickiewicza 2, 10-549 Olsztyn– ePUAP;
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, ul. Dworcowa 60, 10-437 Olsztyn – ePUAP;
4. Sekretariat.